Видите, госпођо Брнабић, да је у Вама ишта осим пуке и пусте празнине, и те одвратне мешавине патолошког страха од Александра Вучића и презира према њему који из истог тог страха дефинишете као љубав- не би Вам пало на памет да тако огавно слажете како је у Србији искорењено екстремно сиромаштво!

Да нисте тек пуки саучесник у његовим непочинствима према Србији најпре сиромаштво не бисте тако окрутно степеновали, јер заиста не схватам разлику између екстремног и неекстремног сиромаштва, осим ако за Вас у том бесрамљу мученици који живот живе као доживотну робију без права на помиловање нису екстремно сиромашни већ екстремно глупи па не схватају да су богатији духом што су сиромашнији трбухом?!

Да имате образа, свог а не одраза Вучићевог ђона наместо образа, видели бисте Србију по којој старост безмало проклиње свако ново јутро, јер још један дан значи још једну клетву!

Видели бисте сувоњаве руке како се боре с поклопцима контејнера да из њих проберу нешто што ће заварати глад и помисао на достојанство изгубљено у неким далеким, јучерашњим контејнерима!

Видели бисте родитеље у урлику за помоћ болесном детету које живот дели на сате што је успело да отме од…

[redacted]

[redacted]